

Strasila

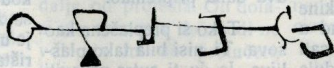
Ludi su. Vreme ispili u krovovima pazuha. Odlakavili. Obradili. Izrasli. Zaista su ljudi. U rite mrkog sunca zavili dete. Novorodjenče. A radja se svaki pucanj u trenutku zanosnog titranja. Pa radjanja nepoznata. Zablenujoj ptici. Ona lopov. Nije joj dovoljno nebo. Hoće i kamenje zemlje. U malim usnama zaglavi se po jedno prokletstvo. Iskonska doslednost akustičnog vremena nad zabeleženim grobljem. Loši su ratnici prošli. Naoružani samo svojim životima. Brzo su i to oružje izgubili. Brodovi u brodolom početka zaplivali liznuti već zelenim jezikom mora. Ima tako jedna priča o varalicama sa glupim frazama dosade. Ipak je nepopularna. U svemu treba tražiti ključ koji nema oblik nosa jučerašnjeg prijatelja iz kafane. A treba tražiti zadovoljstvo postojanju. To zadovoljstvo ne treba da ima mišljenje današnjeg samoubice sa ukulijanog mesta. Nemoj da budeš strasilo ljudima. Oni te hoće da te načine. Ne daj se. Ne daj se! Ne daj se! Moraš da ih prevariš. Lepo. Što lepše možeš. Pokušaj da oni to nikad ne primeće. Ne daj se da te uhvate u laži. Ne daj se!!!

Urh vida

Stojiš. Ispod: sivo platno zemlje. Iznad: sivo platno neba. Ispred: opet sivilo. Ti stojiš. Stoj stalno, kažeš sam sebi. Stoj uvek, ponavljaš. Stoj dok ne umreš, vičeš. Zaustavljaš polako sve kretanje. Prvo, pticu u letu. Podje ti jedna suza od njenog pada. Druga, travu u rasteњу. Podje ti još jedna suza zbog njene čutnje. Treće, sunce u sijanju. Mrak sada. Podje ti srebrn potok najiskrenijih suza. Ne možeš da ga zaustaviš. Sve hući. Sve ide. Sve se buní. Sve buntovnici. Ne vidiš u mraku ko ti pije glavu. Ko isisava oči. Ko glodje raširene prste. Ko čupa jezik. Ko se grabi o tvoje uši. Ko čisti zube tvojom kosom. Ostavi to. Avet si. Sebe ne poznaš. Kiše ti peru sećanje. Lopovi trenutka te produžuju. I životariš. I ne znaš dokle. Svrši. Nisi već nikom potreban. Neko će te nazvati idiotom. Neko će te nazvati ništavilom. Neko će te nazvati varalicom. Bolje daj sam sebi ime, pa tako umri.

Bezazlena čud

Nije to. Treba mir. Čutanje jedno. Makar i bolno. Bez pokreta. Bez mimike lica. Strašno. Kao pakao. Još gore. Četiri noža izbodena na četiri strane. Ti: cilj. Svrha. Tebe hoće. Gladni su im zubi. Daj im se. Moraš. Bolje bez opiranja. I bez vike. I bez bekstva. Upaučen si. Znaj to. Ko dan si nemoćan. Niko si. Ni bio nisi. A krive te. A komadaju te. Hoće da te razveju. Da budeš pepeo modrog vremena. Da budeš lomača zastrašivanja. Da budeš opomena. Koliko puta? Koji put? Dakle? Ne voliš neizvesnost. Mrziš je. Ko jalovu oluju. Ko glupu odu. Ko mrtve oči. A monotonija. U redu idu sveštenici savesti. Špijuni. Izdaš sam sebe. Dobiješ izveštačen osmeh saučesća na poklon. Bednik si. Sad to tek vidiš. A pić? Bolje da si trulo drvo u šumi. Da rasteš i urastaš u zemlju. Uvek s njom. Sa zemljom koja miriše na zrele grudi žene. A zemlja je stalno u porodjajnim mukama. A bio si gluv za njene dozive. Za njene kletve. Stižu tek sada. Raspet si na ogledalu nje i nebu. Otpadnik. Oko jednog izvora bez trepavica. Nema trava. Ispržilo razljučeno sunce. Popalilo. Blede buktinje. Pa ništa. To. Tako. Iz dana u dan. Po stepenik starosti. Posle strmoglavu. U ponor razbuktale strasti. Blud iz tebe. Iz svakog kapilara. Ključa. Bezazlena naivnost. Neobjašnjiva čud. Tako. Ko igra oblaka i sunca. Tvoje lice. Tvoje misli. Iz dana u dan.

Postoji jedan moral, esnafski, cehovski, (trgovački), koji nalaže neophodno smenjivanje položaja u društvu i čoveku, svejedno, ali jedan moral koji je već formulisan kao takav i ima sve odlike formiranog, determinisanog morala:

Kad majstor Mane nije u radnji kalfa Lote seda na njegovo mesto i sa dostojanstvom pravog majstora kaže:

— Sad sam ja majstor. — A šegrt Pote odmah zauzima njegovo mesto:

— E, sad sam pa ja kalfa.

To je normalno, prirodno, jer bogamu, zar nismo „esnaf-čoveci“?

Postoji i građanski moral, sasvim sličan ovom prvom. Samo po njemu majstor Mane određuje mesta; on bi mogao i Poteta da stavi na svoje mesto. To je već znak modernog duha.

Ali postoji još jedan moral. Po njemu određenog mesta i nema: ko gde sedne. On zato ne obećava sigurnost ali je i ne isključuje: — sve se dešava u „znaku munje“.

Četvrti moral i nije toliko bitan. Ako postoji, to je sigurno šarena laža za mužjake i ženke.

Petar MILOSAVLJEVIĆ

BERNAR BIFE

LUKA

